SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 14. | Redaktör och utgifvare: FRANS J. HUSS. Telefon: Brunkeberg 14 97. | NORDISKT MUSIKBLAD. Stockholm den 3 Oktober 1910. | Expedition: Kammakaregatan 6. Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre. Annonspris 20 öre pr petitrad. | 30 Årg.

Gottfried Galston.

Åter har en af nutidens förnämsta pianovirtuoser hittat vägen till vår nordiska hufvudstad för att presentera sig och sin konst från konsertestraden. Det torde ej vara så många här, som ha reda på att han gjort sig ett berömdt namn icke blott i Europa, utan äfven i Amerika, ja till och med i Australien.

Gottfried Galston är född den 31 aug. 1879 i Wien. Hans far var ungrare och modern af polsk härkomst. I den österrikiska hufvudstaden tillbragte han sin ungdoms- och studietid, såsom lärjunge vid gymnasiet tillika egnande sig åt pianospelet med prof. Schenner till lärare. Trots sin tydligt och tidigt framträdande musikaliska begåfning hade hans far bestämt honom för handelsståndet. Men då Theodor Leschetitski, den berömde pianoläraren, upptog honom bland sina elever, veko faderns betänkligheter, och han egnade sig nu med stor ifver åt tonkonsten. Efter fyra års studier i Leschetitzkis skola begaf han sig till Leipzig, där han studerade musikteori för Jadassohn och Reinecke. Där gaf han den 13 febr. 1900 sin första konsert i Gewandhaus, då kritiken i honom fann en tekniskt mästerlig och mycket lofvande pianist. Han tog sedan sin bostad i Berlin, men företog efter nämnda uppträdande i Leipzig stora konsertresor i Tyskland, Österrike, England, Frankrike och Ryssland. År 1903 antog han befattningen som professor vid Stern'ska konservatoriet i Berlin, en post som han dock snart lämnade för att egna sig åt konserterande. I London väckte han på sin första konsert stor uppmärksamhet med Brahms' kompositioner, och den berömde dirigenten Hans Richter engagerade honom då för sina konserter i Manchester och London. När den berömde, med honom jemnårige, violoncellisten Jean Gerardy sökte sig en pianist för en turné i Amerika och Australien, förband sig Galston med honom för denna långväga konsertresa. År 1905 gifte sig Galston med Anton Rubinsteins framstående pianoelev Sandra Droucker och företog tillsammans med henne en rad konserter, vid hvilka originalverk för två pianon kommo till utförande. I vår redogörelse för musiklifvet i Köpenhamn och Kristiania har hennes medverkande vid större konserter eller eget konserterande därstädes omnämnts.

Gottfried Galston.

Kathleen Parlow.

Galstons första konsert i Stockholm blef honom en fullständig triumf. Redan med programmets första nummer, 4 koraler af Bach, bearbetade af Ferruccio Busoni, visade han sig stå på höjden af teknisk fulländning och utvecklade en kraft och uthållighet, som man knappt kunde vänta af den spenslige konstnären, och strax efter detta kraftprof utförde han med samma bravur Liszts ensatsiga långa H-moll sonat. Tredje numret på programmet utgjorde en fint spelad »Sicilienne» af Bach samt Intermezzo op. 119 och Walzer op. 39 af Brahms, hvarmed han visade sig motsvara sitt rykte som utmärkt Brahmstolkare. Konserten afslöts med det nya kraftprofvet att utan uppehåll spela Chopins 12 Etudes op. 10 och hans Ass dur-polenaise. Konserten var till program som utförande ett stordåd, om än de båda begynnelsenumren mera blefvo uttryck för exekutörens glänsande virtuositet än skänkte musikalisk njutning. Pianogiganten Busonis Bach-bearbetning är i det hela långtrådig och öronbedöfvande, om än koralmelodierna, som utgör kärnan i densamma, med mästerlig klarhet pointerades af konsertgifvaren. Äfven Liszts sonat gör mest intryck af ett dundrande bravurstycke med några här

och där inflikade, föga originella kantilenor. Konsertpubliken var rätt fåtalig men entusiastisk i sitt bifall och erhöll till gengäld ett par mindre extranummer.

En andra och sista konsert af hr Galston var annonserad till d. 30 september men blef inställd. Man hade med mycket intresse motsett denna konsert, då programmet upptog Bachs Chromatiska fantasi och Beethovens Sonat op. 111 samt dessutom af Gluck: Melodi, bearbetad af Sgambati samt Gavotte, bearbetad af Brahms, vidare 3 Rhapsodier, op. 79 och 119 af Brahms, Chopins 12 Etudes, op. 25 och ett stycke benämndt »Islamey» af Balakirew. Beklagligen inträffade den utmärkte pianistens konserterande här under ogynsamma förhållanden vid tiden för den stora höstflyttningen och då intresset för de aeronautiska flygtäflingarna härstädes undanträngde allt annat.

Kathleen Parlow.

Det är nu nära tre år sedan violinelfvan Kathleen Parlow först bragte vår musikaliska publik i förtjusningsfeber, likasom hon nyss förut gjort i Köpenhamn. Då hon nu i denna månad åtnyo låter höra sig här, framträder hon såsom en fullmogen artist, efter hvad kritiken i utlandet haft att förmäla. Redan 1907, då hon som 16 åring i kortklädning gaf fyra konserter här i Musikaliska akademien hette det om henne att hon var ett verkligt fenomen, ett geni, och att man knappast hört hos oss en violinist med större, fylligare och varmare ton, hvarjemte hon visade en för hennes ålder ovanligt god och mångsidig uppfattning af hvad hon spelade. Och det var icke småsaker hon bjöd på, såsom hennes program intygade. På första konserten, den 20 nov. spelade hon Tschaikowskys violinkonsert, Paganinis »Hexentanz», Tartinis »Trille du diable», jämte Schuberts »Ave Maria» och Impromtu af Tor Aulin; på andra konserten: Wieniawskis D moll-konsert, Gavotte af Bach, Menuett af Mozart, Beethovens G dur romans, Tschaikowskys »Sérenade melancolique» och »Moto perpetuo» af Paganini; på tredje konserten: D dur-konsert af Paganini, Bachs Chaconne, Polonaise af Wieniawski, Nocturne af Hubay. Härpå följde den 2 dec. en »afskedskonsert», hvars program upptog A moll-konsert af Glazounow, Otello-fantasi af Ernst, Adagio ur 9:e konserten af Spohr och Tarantella af Leop. Auer.

Den unga violinisten biträddes här på första konserten af en sångerska, miss Florence Montheit, hvars mera muntrande än njutbara prestationer omöjliggjorde ett förnyadt uppträdande. Däremot hade hon på alla konserterna en god ackompagnatör i mr. A. Wiltshire. Året därpå återkom miss Parlow till oss och gaf två konserter, äfvenledes i Musikaliska akademien den 6 och 14 okt., då hon biträddes af en ung pianovirtuos, mr. Charlton Keith, som äfven utmärkte sig såsom framstående solist. Den unga konsertgifverskan blef då ej mindre entusiastiskt hyllad än vid fjolårets konserter.

Kathleen Parlow är född i Calgary (Canada). Föräldrarnn flyttade till San Francisco när Kathleen var $5^1/_2$ år. Hon började här sitt violinspel på en leksaksfiol och röjde en ovanlig talang. Hennes förste violinlärare, J. Conrad, undervisade henne i fyra år, och sedan fick hon till lärare den utmärkte, äfven i Stockholm välkände violinvirtuosen Henry Holmes, som i tre år ledde hennes studier. Kathleen Parlow kom sedan till London för att ge konserter och träffade der prof. Leopold Auer från Petersburg, Mischa Elmans lärare, och blef i den ryska hufvudstaden under ett år hans elev, till dess hon hösten 1907 gjorde sin debut på flera konserter i Berlin och sedan begaf sig upp till Skandinavien.

Före sitt nämnda uppträdande i Berlin spelade hon under sommaren i Osterde på den internationella musikfesten, utförande Glazounows konsert under den ryska tonsättarens egen ledning och vann så stor succès, att tre europeiska orkestrar engagerade henne med särskildt vilkor att hon skulle spela Glazounows konsert och rysk musik. Om hennes konserttriumfer sedan och särskildt på senaste tid skulle vi kunna meddela många berömmande kritiker, men anse det öfverflödigt efter den bekantskap vi redan gjort med konstnärinnan och nu snart själfva få höra henne.

Musikens ursprung.

Hvad är musik? Hvartill tjänar den, hvarifrån härstammar den? De gamla folken ärade den såsom en himlagåfva och trodde på dess ursprungs höga gudomlighet. Af naturens dämoner, af Wotan, som susande for fram genom luften, af Necken, som sjunger i den brusande forsen skola människorna ha lärt tonernas språk. Eller af guden, som bor i hennes bröst, vare sig af Dionysos, som hos oss väcker »de dunkla känslornas välde», eller af Apollo, den formande, ordnande anden. Den moderna vetenskapen kan visserligen icke nöja sig med att förklara det ljudande obekanta med ett annat under. Men de lärda meningaraa därom skilja sig lika vidt från hvarandra, som lärorna om myterna och sagorna.

I det rationella 18:e århundradet förklarade man den mänskliga musiken såsom en efterapning af fågelsången. Darwin ville uppfatta den såsom en fortbildning af djurens locktoner och alarmrop, så att barnets, trubadurens kärlekssånger, krigarens signaler hade sina urbilder i sparfvens kvitter, orrens spel och vildens varningstecken. Spencer ansåg att musiken hade sitt ursprung ur det lidelsefullt upprörda språkets stegrade tonfall. Bücher visade på betydelsen hos det rytmiskt reglerade arbetet i de äldsta tiderna och Wallaschek sökte musikens begynnelse rent af i takten som ledde naturfolkens dansar. Den tvistiga frågan kan naturligtvis icke här utredas, men sannolikt ha alla dessa moment under olika tider, dels enskildt, dels tillsammans bidragit till tonkonstens utveckling.

De historiska intygen föra oss emellertid endast tillbaka till en tidsålder som redan uppnått en betydande kulturgrad. Men de förhistoriska piporna af djurknotor, dem man uppgräfde i Aurignac och Gourdan äro förfärdigade efter samma principer, enligt hvilka Maori och Karaiberna skuro sina flöjter, så att de nuvarande naturfolken synas ha hållit fast vid forntidens bruk och lefnadssätt. Man försöker sålunda nu att komma till insikt om musikens äldsta ursprung genom betraktelser om förhållandena hos de vilda, af kulturen ännu oberörda folken, och resebeskrifningarnas litteratur har alltså vunnit en särskild betydelse i frågan om musikens första uppkomst.

På denna utbildningsgrad synes musikens oskiljaktighet förbunden med dansen. Danserna äro antingen gymnastiska eller mimiska och blifva vanligen utförda af hela stammen, t. ex. hos somliga australiska vildar som börja alla fester med dans. Den äger rum om natten vid månljus eller eldsken, och dansen utföres endast af männen, medan kvinnorna bilda orkestern. En dirigent slår takten med två trädbitar och utför därvid en än högljudd än stilla nasal sång, hvari kvinnorna refrängartadt instämma. Hvad som sammanhåller hela sällskapet och möjliggör en gemensam handling är takten. Det är kördansens ordnande makt, den skapar gemensamhetskänslan, den är fadern till musiken och alstrar ur sig själf en primitiv melodi. Buschmännen dansa rundt under handklappning och trumslag, och på samma sätt går det till hos Eskimåerna. Hos dessa sjunger dansaren självkomponerade — mestadels satiriska — dikter, ackompanjerande sig på trumma. Under det männen tigande höra på, falla kvinnorna in med kör och refräng.

Richard Wagner har med klarsynt blick emot sin tids litteraturhistoriker, hvilka ansett epiken för den äldsta konstarten, funnit den dramatiska konsten vara den ursprungligaste. I sjelfva

verket äro också många af naturfolkens kördansar dramatiska och mest djurpantomimer; innehålla allså en framställning af jagten, hvarvid det kommer an på noggrannt aktgifvande på och framställande af djurkaraktären. Krigarens vapendansar gifva en bild af striden likasom jordbrukarens mimiska dansar taga motiv från skördarna, fruktplockningen och dylikt. Äfven det grekiska dramat var att börja med en djurpantomim och namnet tragedi tyder på bocken (tragos) som i herdefolkens landtmannalif spelade hufvudrollen. Naturligtvis framgår af det sagda uppfattningen af dramat såsom en förening af flere konster icke träffande för den äldsta tiden. Dans (pantomimen) och musik bildade en enhetlig, oskiljaktbar uttrycksform, språket tillkom först i en senare tids utveckling när behofvet af detaljerad utbildning och tydligare förklaring af ämnet gjorde sig gällande.

Musikens uppstående ur dansen förklarar också den omständigheten, att naturfolken hade en mycket utvecklad känsla för rytmen. Däremot vacklar den till få toner inskränkta melodien ofta ganska mycket i afseende på intonation och tonsteg. En fullkomlig bisak är texten, hvars ord sångaren framställer och sammandrager helt godtyckligt, ja ofta sjunger på alldeles betydelselösa ljud. Såsom rester af sådana ljud kan man betrakta folkvisornas tralalla, rivallera, dudelidu etc. Först på en högre kulturgrad uppstå egentliga sångtexter, hvars enkla, mest från alldagliga företeelser lånta innehåll uttryckas i få oupphörligt upprepade satser. Nordpolsfarare blifva af Grönlands innebyggare hälsade med en sång öfver de enda orden »O, store höfding!» och Sudaneserna använde en enkel tonfras af ett par toner, som upprepades ett tjugutal gånger och öfver hvars textbetydelse sångarne ej kunde lämna besked. Då de äldsta sångerna ännu icke hade några ord till text, kan melodien omöjligen ha uppstått af språkets naturliga tonfall, särdeles då orden sjungas under fri behandling och godtycklig ställning i satsen. Recitativet, hvari Spencer såg musikens urform, förekommer först när språkets utveckling tillåter sammanhängande berättelser.

(Forts.)

Nuvarande operahusets första decennium.

Det var den 30 november 1891, som sista föreställningen i det gamla 109-åriga operahuset, Gustaf III:s »Patriis musis» helgade konsttempel, ägde rum. Afskedsföreställningen inleddes med en prolog af C. R. Nyblom, framsagd af hr E. Hillberg, därpå följde ett inhemskt operaverk, Hallströms »Den bergtagna», de fyra första akterna, med gästuppträdande af grefvinnan Mathilda Grabow Taube som Ingeborg och fru Charlotte Strandberg, som Ragnhild; slutligen gafs ett »efterspel» benämndt »Sånggudinnornas afskedsbesök», författadt af Franz Hedberg, melodramer — sång bakom scenen — och tablåer ur på denna scen gifna operor. Den förhyrda Svenska teatern blef nu fältet för operans verksamhet, fortfarande under hofkapellmästaren Conrad Nordquists ledning alltsedan 1888, och första operaföreställningen där ägde rum d. 26 dec. 1891. Följande år på hösten efterträddes hr Nordquist af kammarherre Axel Burén som operachef, och d. 3 juni 1898 uppfördes operans sista föreställning i denna lokal. Det dröjde emellertid till d. 19 september, innan det nya operahuset kunde öppnas för allmänheten. Detta skulle, efter hvad som planerats, ha skett med uppförande af en ny svensk originalopera. Två sådana verk täflade om äran därtill, nämligen Andr. Halléns »Valdemarsskatten» och Wilh. Stenhammars »Tirfing», men ingendera blef färdig till operahusets invigning. Man hade då tänkt på Webers »Euryanthe», som icke gått öfver svensk operascen sedan i dec. 1838, då den endast upplefde 4 representationer. Emellertid uppgafs denna plan, och programmet för den högtidliga invigningen upptog i stället först en af C. R. Nyblom författad kantat med musik af Ivar Hallström, sedan A. F. Lindblads opera »Frondörerna» och slutligen två akter af Franz Berwalds »Estrella di Soria». Lindblads opera uppfördes först 1835 och upptogs åter med några förändringar 1860; Berwalds »Estrella» uppfördes första gången i april 1862.

I det följande skola vi lämna en öfversikt af det märkligare som kan anföras beträffande operans verksamhet under nya operahusets första tioårsperiod. Fullständig repertoaruppgift för hvarje år skulle upptaga för stort utrymme.

Efter ett par repriser af inledningsprogrammet uppfördes i september Bizets »Djamaleh» jämte »På Sicilien» och »Mignon»; i oktober »Muntra fruarna», »Martha», »Fidelio», »Don Juan», »Pajazzo» och »Wilhelm Tell». I »Muntra Fruarna» utförde hr Elmblad Falstaffs roll, i »Marta» återgafs lady Harriet af fröken Fernquist (sed. fru Bartels) och lord Tristan af herr Oscar Bergström. I »Fidelio» innehades titelrollen af fru Östberg, och hr Elmblad sjöng Rocco. Fröken Nordin debuterade fortfarande som Elisabeth i »Tannhäuser». Den 24 okt. gjorde hr Bygren sin första operadebut såsom guvernören i »Don Juan». — Under november utförde fröken Anna Thulin (Hellström Oscar) för första gången Marie i »Regementets dotter» och likaså fröken Liva Edström Azucena i »Trubaduren». — I början af december, den 5:e, inträffade premiären af Wilh. Stenhammars *Tirfing*, mytisk sagodikt i 2 akter, med för- och efterspel af Anna Boberg. Den 15 dec. firade fru Caroline Östberg 25 års-jubileum som scenisk sångerska. I slutet af året återupptogs »Hvita frun på slottet Avenal», och som julpjes »Vermländingarna», mest uppförd som matinépjäs. 3:e symfonikonserten gafs den 17 dec. med Beethoven-program, då pianisten frök. Astri Andersen utförde pianokonserten i G dur.

1899. På nyårsdagen gafs »Tirfing», dagen därpå »Don Juan», med följande rollbesättning*: Anna, Elvira, Zerlina, återgåfvos af resp. fröken Hulting, fru Östberg, fröken Thulin; Don Juan, guvernören, Don Octavio, Leporello, Mazetto af hrr Forsell, Sellergren, Lemon, C. Lejdström och Bergström. I »Figaro» utfördes vid midten af månaden Nedda af fröken Hallgren, Canio, Tonio, Beppe, Silvio af herrar Bratbost, Söderman, Lundmark och Forsell. Då konung Oscar II fyllde 70 år firades hans födelsedag, den 21 jan., med en festföreställning på operan. Programmet upptog de första akterna af Hallströms »Den bergtagna», hvari Ragnhild, bergadrottningen och Ingeborg utfördes af fruarna W. Strandberg, Linden (Jungstedt) och Lindberg; bergakungen Kark, riddar Tufve och Ulf af herrar Ödmann, Forsell, Bratbost och Lundquist, därpå följde tablå: Claës Uggla på »Svärdet» 1676, dikt af Oscar Fredrik (deklam. af hr Elmblad) med musik af hofkapellmästare Richard Henneberg.

(Forts.)

Postskriptum

till Anteros' musikbref, förra numret.

I det ofvan nämnda musikbrefvet uppgafs basisten *Nannettis* dödsdag till den 8 juli, hvilket bör rättas till 29 juli. — Ytterligare ett remarkabelt dödsfall är att notera inom den italienska musikvärlden, där namnet *Emilio Usiglio* förtjänar ett hedersrum, ej allenast i hans egenskap af syperb orkesteranförare, som i Italien först lyckades tillförsäkra en varaktig framgång åt »Lohengrin» och »Carmen» ej mindre än åt Boïtos »Chef d'oeuvre», hvilket efter sin mindre lyckliga urpremiär (»Mefistofele» gafs första gången 1868 i Milano) dirigerades af honom i Bologna 1875, jämväl med Nannetti till protagonist, utan äfven af flere melodiösa och spirituella komiska operor, hvaribland i synnerhet Le educande di Sorrento (»Skolflickorna i Sorrento») och Le donne curiose

* Den här och där angifna rollbesättning afser hufvudsakligen att påpeka hvilka artister som tillhörde operapersonalen.

(»Nyfikna fruntimmer»), den senare hämtad från Goldonis liknämnda komedi, å kgl. teatern i Madrid med Nannetti, spanske tenoren Gayarre och andra celebra artister i hufvudrollerna, på sin tid hade stor succès. Född i Parma den 8 jan. 1841 afled Usiglio i Milano den 8 juli.

I ofvannämda musikbrefvet är att iakttaga en rättelse, i det sid. 100, r. 19 nedfr. står kärleksfulla i stället för känslofulla.

Musikpressen.

På Breitkopf & Härtels förlag, Bruxelles, har utkommit för piano 2 händer:

Mankell, Henning: *Ballade.* Pris net. fr. 2.50.

Den svenske komponisten till ofvannämnda ballad har därmed icke haft den stora musikaliska och pianistiska allmänheten i tankarna, då han skref detta stycke om 14 sidor i Ess-moll med mycket stora fordringar i tekniskt hänseende af den exekverande och allt annat än »lättläst» med sina massor af enkla och dubbla förtecken, hvilka till och med kunna förbrylla en någorlunda van notläsare. Man kan alltså rubricera balladen såsom konsertstycke. Af det i harmoniskt hänseende rätt komplicerade innehållet är ett mellanparti i tonarter med tre kors och tre b mest åtkomligt och underhållande. Det hela företer emellertid goda idéer i fakturen och mångenstädes god klangverkan.

Litteratur.

Tidning för Musik, är en ny publikation, utgifven i Helsingfors, med hr Gösta Wahlström som ansvarig redaktör. Första årgångens häft. 1 innehåller: Före kampen. — Spelhelveten af Er. Furuhjelm. — Det vältemperérade klaveret och den musikaliska orenheten, af Gösta Wahlström. Kritik, Notiser m. m. Första artikeln är alls icke politisk utan afser tiden före musiksäsongens början, och artikeln »Spelhelveten» handlar om det rådande oljudet öfverallt, på gator och inomhus.

Tidningen kostar 5 mark pr årgång. Märkvärdigt nog upplyser intet företal eller tillkännagifvande hur ofta tidningen utkommer och hur många häften årgången omfattar. Lösnummer kostar 50 penni.

Charles Gounods.

»Läkaren mot sin vilja.»

En korrespondent från Berlin till en af våra dagliga tidningar berättar att i fråga om teatrar premiärfloden varit i år kraftigare än vanligt. Den första höstmånadens ovädersägligen bästa nummer, säger han, har varit Gounods »Le médicin malgré lui», som fick ett utomordentligt omsorgsfullt och gediget framförande. Att Gounod komponerat en burlesk opera till Molières text, säger korrespondenten, »är en sak som hittills till och med en stor del musikkännare varit okunnig om». Det är närmast Paul Lindaus förtjänst, heter det, att »det förtjusande verket» som första gången uppfördes i Paris 1858, åter gräfts upp ur glömskans djup och förts fram i rampljuset. Lindau, som i sin ungdom hört verket, lyckades till slut skaffa sig partituret till detsamma, sedan flera musikkännare i Paris kort och godt förklarat att det ej alls funnits en dylik komposition. För Komische Oper i Berlin har nu Gounods »Läkaren mot sin vilja» bearbetats af kapellmästare E. N. von Reznicek för tysk scen, och operan tros nu bli ett repertoarstycke på flera tyska operascener. Så förmäler korrespondenten.

Det tycks emellertid oförklarligt att ifrågavarande verk af Gounod kan betecknas som en »nyupptäckt opera» och att »en stor del musikännare är okunnig om att den existerat». Hvarje musiklexikon och Gounod-biograf upplyser om att operan hade sin premiär i Paris 1858, ett år före »Faust», och hittade sedan väg till utländska operascener. I Nordisk familjebok nämner A. L. att »Läkaren mot sin vilja» uppfördes i Stockholm 1864. Detta är emellertid icke fullt exakt, ty första föreställningen egde rum året förut.

Den 14 dec. 1863 stod på kgl. operans affisch att den för första gången uppförde »*Läkaren mot sin vilja.* Komedi i 3 akter af Molière, omarbetad till operett af Jules Barbier och Michel Carré. Musiken af Charles Gounod. Pjäsen gafs med efterföljande ballett och en gång tillsammans med »Alphyddan», tre gånger under december och fyra gånger under januari följande året. Rollberättningen var följande: Geronte: hr Uddman; Lucinda, hans dotter: m:lle Lardelius; Leander, Lucindas älskare: hr Dahlgren; Sganarelle: hr Fritz Arlberg; Martina, hans hustru: fru Ch. Strandberg; Herr Robert: eleven hr Köster; Valére, betjänt hos Geronte: hr Lundbergh; Jacqueline, amma hos Geronte: M:lle Bock; Lucas, hennes man: hr Ohlson.

Operetten med sin kvicka musik vann rätt stort bifall, hvartill ock mycket bidrog hr Arlbergs ypperliga framställning af Sganarelle. En dryckessång ur operetten »Smakar bra, smakar bra» etc. utgafs sedan i Bassångaren repertoar.

F. H.

Från scenen och konsertsalen.

Kungl. teatern.

Sept. 18. Wagner: *Lohengrin* (Ortrud: fru Edström-Järnefelt.)
Sept. 19, 29. Gounod: *Romeo och Julia.*
Sept. 21, 25. Mozart: *Don Juan.*
Sept. 24. Puccini: *Madame Butterfly.*
Sept. 26. Gounod: *Faust.* (Faust, Valentin: hrr Kirchner, Herou; Margareta: frk. Linnander.)
Sept. 28. Tschaikowsky: *Eugen Onegin* (Tatjana: frk. Larsén; Lenski: hr Stockman.)
Okt. 1. Mozart: *Figaros bröllop.*
Okt. 2. Gounod: *Faust.*

Oscarsteatern.

Sept. 18—23. Franz Lehár: *Grefven af Luxemburg* (23/9 100:e gång)
Sept. 24—Okt. 2. G. Lüder: *Prinsen af Pilsen* (Nellie, Edith Adams, mrs Madison Crocker, Jimie: frk. Grünberg, fru André, fru Meissner, frk. Berentz; prins Carl Otto, Hans Wagner, Tom, Charlie d'Willough: hrr Barklind, Ringvall, Allum, Ullman; Franco: hr Lund; Sidonie: frk. Falk.)

Musikal. akademien.

Sept. 23. Konsert af violinisten Carl Nordberger. Biträdande: frk. Ebba Nyström (sång), hr Natanael Broman (ackomp.)
Sept. 24. Konsert af kammarsångaren Ludwig Hess. Biträdande ackompagnatör: hr Chr. Christiansen.
Sept. 27. Konsert af pianisten Gottfried Galston.

Vetenskapsakademien.

Sept. 24. Konsert af violinisten Max Feferblum. Biträdande: hrr Joh. Ljungqvist (sång), dir. J. W. Larssen (ackomp.)

Någon nyhet för säsongen har Operan ännu icke haft att bjuda, och den nybildade kören har väl icke hunnit med inöfning till flera operor af den gamla repertoaren för att större omvexling med sådana kunnat åstadkommas. De som nu uppförts ha visat prof på ny regie i afseende på åtskilligt nytt i dekorations- och kostymväg samt andra arrangemang. Den nya kören har friska röster och visar lifligare deltagande i handlingen än förr varit fallet. Hvad andra förändringar beträffar, synas några nya anordningar mindre lyckade. Så har t. ex. i »Romeo och Julia» kören i prologen placerats fram på scenen i stället för bakom tablån, hvilket har till följd att denna delvis undanskymmes för parkettpubliken. Den poetiska musiken i kören gör också bättre verkan bakom tablå fonden än när den af rörliga personer starkt framsjunges i närheten af rampen. Körens sång är tydlig nog ändå, och i första tablån i »Faust» får man ju höra två körer bakom scenen, hvilka höras mycket väl och texten spelar ej härvidlag alltför stor roll. I sista akten, i grafhvalfvet, har ute-

slutits paterns inträde jemte budbäraren han skickat att gifva Romeo underrättelse om Julia och att han skall infinna sig hos den till skenet döda, hvilket bud ej träffat honom. Då patern vid sömndryckens öfverlämnande till henne talar om att han skall sända Romeo detta bud, är det följdriktigare at behålla scenen mellan patern och sändebudet i grafhvalfvet. I »Faust» har förr, sedan den gamle Faust tömt pokalen med den föryngrande drycken under scenens förmörkande, denne uppenbarat sig i föryngrad gestalt. Härmed öfverensstämmer också bättre den ungdomligt lifliga sången af den unge Faust, än om han fortfarande uppträder i gubbgestalt. Den nya anordningen med trädgården till Margaretas hem har prisats såsom prydligare och bättre än den föregående men öfverensstämmer hvarken med tiden för handlingen i operan eller med den »enkelhet» Faust beundrar i Margaretas hem. Det passar bättre att Siebel plockar rosorna från en rosenbuske än från ett stamroträd. — I »Eugen Onegin» har Tatjana och Lenski haft nya representanter i fröken Larsén och hr Stockman. Den förstnämnda var förträfflig så till sång som spel och har förut knappast varit så lyckad som i detta parti. Hr Stockmans vackra röst och dramatiska framställning af Lenski gjorde behaglig verkan. Hr Forsell är, som man vet, förträfflig i titelrollen, som hör till hans bästa och mest moderera prestationer.

Om Oscarsteaterns nya operett kunna vi nu endast meddela att den är väl uppsatt och återgifven men är föga underhållande så till musik som text. Säkerligen kommer denna »Prinsen af Pilsen» icke att som företrädaren, »Grefven af Luxemburg», upplefva 100 föreställningar här.

Gå vi till konserterna i slutet af förra månaden, kunna vi konstatera att den unge svenske violinisten Carl Nordberger hade stor framgång på sin. Han utmärker sig för stor ton, säker intonation, högt uppdrifven teknik och smakfullt föredrag. Med sin ackompanjatör, hr Nath. Broman, spelade han först Brahms' A dur-sonat, därefter Lalos »Symphonie espagnole» och vidare Adagio och Fuga G moll för violinsolo af Bach, Adagio af Mozart, en vacker Menuett af Milandre samt Scherzo och Tarantella af Wieniawski. Hr Nordberger spelar på en ypperlig violin af Cremona-fabrikanten Rugieri. Med sång medverkade fröken Ebba Nyström, som utförde fem sånger af Friedrich Mayer och två »visor i folkton» af hr Natan. Broman, icke utan förtjänst men med något harmoniskt kompliceradt ackompanjemang.

Ludwig Hess' stora sångarrykte syntes väl öfverdrifvet. Han besitter en stark tenor-baryton och förmår åstadkomma ett fint pianissimo och filering af tonen, men föredraget intresserar ej mycket, då värme och uppfattning samt vexlande uttryck ej äro framstående egenskaper hos sångaren. Hans program upptog fem sånger af Schubert, fyra af Brahms, tre af Liszt, två af Rich. Wagner och Bizets »Sérénade espagnole». God ackompanjatör hade han i hr Chr. Christiansen. Publiken var fåtalig men ej njugg på bifall. En tillämnad andra konsert inställdes. Torkel Scholanders »visafton till luta» och Max Feferblums konsert kunde vi med anledning af samtidigt inträffande operaföreställning och konsert ej bevista, men torde sedermera få tillfälle att omnämna programmen. Båda lära ha vunnit rikt bifall af sin publik.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. teatern. Repertoaren för närmaste tiden upptager »Madame Butterfly», Eugen Onegin», »Don Juan» och »Lohengrin». Operadirektionen har beslutat att under denna säsong uppföra Moussorgskys märkliga opera »Boris Godounov», hvilken en rysk operatrupp uppförde i Paris sommaren 1908.

Musikaliska akademien höll d. 29 sept. ordinarie månadssammankomst. Revisionsberättelsen för 1909 föredrogs och akademien beviljade förvaltningsutskottet ansvarsfrihet för det gångna årets förvaltning. Till revisorer af Musikhistoriska museets räkenskaper utsågos ledamöterna hrr B. Beckman P. Södermark.

Lärarna vid musikkonservatoriet, musikdirektör Ad. Johnsson och prof. F. Book beviljades på grund af sjukdom tjänstledighet, den förre under innevarande hösttermin, den senare till den 15 oktober. Till vikarie för direktör Johnsson förordnades musikdirektör E. Willners och till vikarie för prof. Book läraren vid konservatoriet M. Ahlberg.

Slutligen anmäldes gåfva af framlidne musikdirektör J. A. Ahlströms fotografi i ram, skänkt af dennes stärbhus, samt gåfvor till biblioteket från tonsättare H. Fryklöf, hrr Pontus Palmén och B. Anrep-Nordin, J. A. Ahlströms stärbhus, sydsvenska musikkonservatoriet i Lund, C. W. K. Gleerups förlag i Lund och musikförläggare A. Leduc i Paris

Jenny Linds stipendium. Enligt Musikaliska akademiens beslut kungöres nu Jenny Linds stipendium på 3,000 kr. för år 1911 ledigt till ansökan före den 14 november kl. 12 middagen. (Se annons sista sidan).

Henri Marteau och Wilh. Stenhammar gifva d. 7 okt. i Musikaliska akademiens stora sal en konsert till förmån för »*Franz Berwalds-stiftelsen* och *Henri Marteau-fonden* för svensk musiks bekantgörande i utlandet.»

Musikhistoriska museet, Riddaregatan 20 (hörnet af Sibyllegatan), som under sommaren hållits öppet endast en gång i veckan, är nu tillgängligt söndagar kl. 1—3 och onsdagar kl. 1—4 e. m.

Bland de föremål som museet under den senaste tiden förvärfvat märkes en synnerligen konstnärligt arbetad luta, efter den på 1700 talet brukliga lutmodellen tillverkad af den svenskfödde, härstädes bosatte, instrumentmakaren Alfred Brock, som för sina instrument på utställningen i Falköping denna sommar belönades med guldmedalj. Lutan, som har en i hög grad fyllig och klangfull ton, är rikligt försedd med inläggningar af ebenholz och elfenben, vittnande om en högt uppdrifven yrkesskicklighet hos dess tillverkare.

Instrumentet kan utan öfverdrift betecknas såsom något enastående i sitt slag och har väckt kännares odelade beundran.

Hofsångaren Arvid Ödmann afreste i förra månaden till Wiesbaden i och för hälsans vårdande. Han hoppas emellertid vara fullt återställd till midten af denna månad, så att han kan vara åter i Stockholm vid sin då inträffande 60 års-dag.

Sommarkonserter. Vår uppgift om sådana i förra numret kan kompletteras med konsertturnéer som i landsorten företagits af hrr Marteau och Stenhammar tillsammans samt trion Aulin—Neruda—Salomon Smith, hvarvid prof. Neruda utom violoncellen äfven trakterade pianot såsom ackompanjatör.

Operasångarparet Oscár har efter ett mycket framgångsrikt konserterande i norrländska städer återvändt till Stockholm för att med 1 okt. anträda en ny turné, börjande i Gefle och sedan sträckande sig till Dalarne, Värmland och mellersta Sverige under denna månad.

Uppsala studentkårs allmänna sångförening har till dirigent för tiden 1 okt. 1910 till 1 okt. 1913 erhållit sällskapet O. D:s bekanta dirigent, W. Lundgren, som efter Iv. Hedenblads frånfälle varit tillförordnad director musices.

Grefvinnan de Casa Miranda, Kristina Nilsson, har i dagarna gästat hufvudstaden.

Ivar Hedenblads minne firades i Upsala med en vacker festlighet d. 24 sept., då hans grafvård, ett högt granitblock med porträttmedaljong, aftäcktes på Upsala kyrko-

gård. Processionen samlades kl. ½ 3 i universitetets förhall, och tåget med fanor begaf sig kort därefter till kyrkogården, där fanorna grupperades kring minnesvården och marskalkar med många kransar togo plats. O. D. och medlemmar af Pariskören från 1900 uppstämde Lindblads »Stridsbön» under W. Lundgrens ledning, derefter framtädde O. D:s president prof. Erdmann och egnade Hedenblads minne några korta, känslofulla ord samt bjöd täckelset falla. Under medaljongens lyckade porträtt ses O. D:s sångarlyra och namnet med inskription: »Director musices 1881—1909. Allmänna sångens och O. D:s anförare under tre decennier. Vännerna reste vården». På stenens baksida äro angifna data och valplatser för de många sångarfärder han fört utom vårt lands gränser. Vid grafven sjöngs sedan »Den store hvide flok» med hr Axel Ringström som solist, och kransar nedlades på grafven af representanter för universitetet, Allmänna sångföreningen, sällskapen O. D. och S. H. T. samt Pariskören 1900. »Stilla skuggor» afslöt högtidligheten.

Sedan gafs konsert i aulan med hr Lundgren som dirigent. Programmets ena afdelning med Hedenblads kompositioner upptog orkesternummer, konsert F-dur, Kantaten vid O. D:s 50 års-fest med operasångaren H. Malm i solopartiet, samt kantaten från jubelfesten 1893, däri Filharmoniska sällskapet medverkade. Under uppehållet mellan afdelningarna höll prof. Kjellén ett minnestal öfver Hedenblad. Efter aftäckningshögtidligheten samlades 1900 års Pariskör till gemensam middag för att fira 10 års-minnet af sångarfärden, och på aftonen hade gamla och nya O. D-ister supé med omkring 200 deltagare.

En minnesskrift öfver Hedenblad har i dagarna utgifvits af hans vän och O. D-kamrat, skådespelaren Knut Nyblom.

Carl Nordberger, vår unge framstående violinist, kommer under denna höst att göra en konsertturné, börjande i Gefle och sträckande sig ända till Kiruna. Han kommer sedan att konsertera i Karlstad, Göteborg och Köpenhamn. Det är äfven fråga om att han skall konsertera i Finnland och ryska Östesjöprovinserna.

Musikföreningen börjar sin verksamhet för vintern i början af oktober, då professor Neruda anländer hit för att leda de första repetitionerna. Som vanligt, ämnar föreningen ge tre stora abonnemangskonserter under säsongen, samtliga i Musikaliska akademien, efter ett program som upptager å den första Schumanns »Scener ur Goethes Faust» (för första gången inom föreningen) samt Stenhammars Snöfrid, å den andra Liszts Krönungsmesse (för första gången) samt å den tredje Verdis Requiem. Föreningen får hädanefter, tack vare det välvilligaste tillmötesgående från den nya operaledningens sida, gläjden att åter samarbeta med. k. hofkapellet, som kommer att lämna sin värderade medverkan vid alla tre konserterna.

Lösande af abonnemangsbiljetter kan ske vid repetitionerna och hos föreningens kassaförvaltare samt framdeles i Lundquists musikhandel.

Musikaliska föreläsningar illustrerade af musikaliska föredrag, komma att i vinter anordnas å K. F. U. M. Till dessa K. F. U. M:s musikhistoriska aftnar, som komma att äga rum första torsdagen i hvar månad under oktober—april, har föreningen förvärfvat medverkan af hr Olallo Morales, som under flera år idkat dylik föreläsningsverksamhet i Göteborg. De sju föreläsningarna komma att omfatta Bach, Händel, Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert och visans utveckling, romantikerna Schumann, Mendelssohn och Chopin samt Franz Berwald. Vid den första musikhistoriska aftonen, torsdagen den 6 oktober, komma att medverka fru Clary Morales, fröken Kerstin Runbäck och hr Axel Runnqvist. Biljettpriset är 1 kr. Dessutom tillhandahållas seriekort för 5 kr.

Upsala. Sigrid Trobäcks operettsällskap började i slutet af september att här uppföra »Grefven af Luxemburg» som gafs för fullt hus och lifligt bifall. Sällskapet ger i landsorten äfven »Carmen» med stor framgång, hvarvid fru Signe Rydberg-Eklöf utför titelpartiet, Don José utföres af hr Hugo Wahlfordt och Escamillo af hr Åby samt Micaela af fru Sigrid Trobäck sjelf. Före detta sällskap har Ranfts landsortsturné här uppfört »Frånskilda frun», »Fortunas gunstling» och »Dollarprinsessan».

Malmö. En kammarmusikförening har bildats härstädes med apotekare Salomon Smith i Ystad som ordförande.

Svensk sångerska vid Dresdenoperan. En ung svensk sångerska, fru von Eucke, för närvarande anställd vid Stadtteatern i Kiel, har nyligen gasterat vid hofoperan i Dresden och därvid sjungit Elisabeth och Sieglinde. Såväl af kritik som publik erhöll sångerskan det mest sympatiska mottagande. Man antager att hon blir engagerad vid denna opera.

Från andra land.

Paris. En musikförening har bildats i Paris i syfte att verka för offentliga framföranden af skandinaviska, tyska och ryska tonsättares alster, tillhörande den modernaste riktningen. I spetsen för företaget står förra direktören vid Warschaus Philharmonie, Alexander Rajchman.

Paris' konsertsalar ha länge varit otillfredsställande. För att afhjälpa bristen på en stor konsertsal ämnar man genom ombyggnad förvandla det i Tuileriträdgården belägna bollspelhuset till en konsertsal för 3,000 personer.

Operettsäsongen i Wien. Operetten står alltjämt högt i wienarnas gunst. Till de sex operetteatrar som redan finnas öppnas i dessa dagar ännu två nya. Således äger Wien åtta teatrar som uteslutande odla operetten. Man kan med skäl undra hur det är möjligt att skaffa repertoar till alla dessa teatrar, men nya operetter växa som svampar ur jorden. »Den lilla lorden» af Bereni, »Snöflingorna» af Kerker, »Den lyckliga flickan» af Stolz och »Dockan» af Leo Fall, »Dollarprinsessans» komponist, äro de sista operettnyheterna. Dock framträder ej »Dollarprinsessans» skapare med endast denna nyhet. En operettkomponist med någon självkänsla måste komma med åtminstone tre verk åt gången. Därför följes »Dockan», som skall uppföras under oktober, af »Sirenen» i november och »Den vackra Risette» i december. I november kommer dessutom en elev till Lehár vid namn Dostal att framträda med operetten »Det förtrollade slottet», som samtidigt skall uppföras i Wien och Leipzig och sedan på 26 teatrar i Österrike, Tyskland och Amerika. Dostal tycks åtminstone i detta afseende vara Lehárs värdiga lärjunge.

Gustaf Mahlers åttondesymfoni, som nyss uppförts i München, är ett verk af ovanliga dimensioner och slår rekord hvad den enorma tekniska apparaten beträffar. Den kräfver nämligen två blandade körer, hvardera på 250 sångare, en barnkör af 350 gossar, åtta solister och en orkester på 148 musiker samt orgel, tillsammans öfver 1,000 medverkande.

En opera af Geraldine Farrar är Puccinis senaste verk, som ännu ej är fullt afslutadt. Operan heter »Brudkransen» och händelsen spelar i England förra århundradet. Farrar skall göra hufvudpartiet, en ung blomsterflicka, och lär däri få tillfälle att ge uttryck åt alla stämningar, från vildaste kärleksyra till förtviflan inför döden.

Teresa Carreno, som på tre år ej besökt Australien, har anländt dit för att göra en stor turné genom landet. Början gjordes i Melbourne, där konstnärinnan gaf en hel serie konserter. Den berömda pianisten väntas ej tillbaka till Europa förrän i januari nästa år.

Tyskland har som vanligt under sommaren haft en mängd musikfester, flera egnade åt minnet af Rob. Schumann med anledning af hans 100-åriga födelsedag, så i Bonn, München och framför allt i hans födelsestad Zwickau den 8—11 juni. I Zürich har gifvits 46:e Tonkünstlerfesten, i Königsberg ostpreussisk musikfest, i München en 6 dagars Richard Strauss-fest, i Köln 86:e nederrhenska musikfesten 18—20 juni, i Salzburg en Mozartsfest i juli, i Dortmund en Max Reger-fest i maj, och i Darmstadt en kammarmusikfest o. s. v.

Berlin. Fru Cally Monrad, den bekanta norska sångerskan, har i vår gästat Berlin-operan i flere partier, däribland mest hufvudpartier, och haft ganska stor framgång.

Prag, som i tre år haft sina operamajfestspel, gästades i år af Dresden-operans personal i spelens första afdelning, i den andra af ett italienskt sällskap under kapellmäst. Arturo Vignas ledning.

Dödsfall.

Cossmann, Bernhard, berömd violoncellvirtuos, f. 17 maj 1822 i Dessau, afled d. 7 maj i Frankfurt a. M. Lärjunge af Drechsler i Dessau, Th. Müller i Braunschweig (1837—40) och slutligen Kummer i Dresden, begynte han sin konstnärsbana 1840 i italienska operans orkester i Paris, kom 1847 till Gewandhaus i Leipzig, 1850 till Weimar, där han blef Liszt ett säkert stöd i orkestern, likasom han var idealisk kammarmusikspelare. 1866 blef han violoncellprofessor vid konservatoriet i Moskva, lefde 1870—78 i Baden-Baden och blef sedan violoncellprofessor vid Hoch'ska konservatoriet i Frankfurt.

Herzman, Frithiof, musiklärare, komponist, afled härstädes d. 4 sept. Herzman föddes i Vestra Ny, Östergötlands län, d. 12 dec. 1837 och var elev vid Stockholms konservatoriet 1854—60. Han blef 1889 t. f. musiklärare vid blindinstitutet och var en mycket anlitad pianostämmare i hufvudstaden. Herzman var begåfvad tonsättare och har komponerat pianostycken, solo-, kvartett- och körsånger.

Selmer, Johan, betydande norsk komponist, f. 20 jan. 1844 i Kristiania, har under sommaren afidit i Venedig. Efter att 1862 ha blifvit student, utbildade han sig i musik för Conradi, gjorde för sin hälsa en längre sjöresa och kom från Orienten 1869 till Paris, där bl. a. Ambr. Thomas blef hans lärare. En »Scene funèbre» af honom skulle under Kommunen ha uppförts 1871 på en operakonsert, men kriget nödgade honom resa hem. Med privat understöd studerade Selmer sedan musik i Leipzig (1872—1874) och Italien, gaf sedan en konsert i Kristiania med egna kompositioner och fick af staten komponistgage. Efter besök i Tyskland och Paris öfvertog han efter J. Svendsen 1883 ledningen af Musikföreningen i Kristiania till 1886, då han åter var i utlandet. På sina resor har han äfven besökt Nord-Amerika och Cuba. Af hans kompositioner må för öfrigt nämnas för orkester »Nordisk Festtog», »La captive», »Tyrkerne gaar mot Athen», »Carneval flamande», »Finska Festtoner», »Prométheus»; af sångverk: »Hilsen till Nidaros», »Nordens Aand», manskör med orkester, nationalsången »Norge, Norge», andra manskörer, sånger och pianostycken. Hans kompositioner, säger en biograf, präglas ofta af himmelsstormande kraft och egenhet i modulationer och vändningar, men förråda också frodig fantasi och idérikedom.

Weckerlin, Jean, Baptiste, Théodore, kompositör, bibliotekarie, f. 9 nov. 1821 i Guebwiller (Elsass) har under sommaren aflidit i sitt hem i Elsass. Fadern var egare af ett färgeri och sedan sonen slutat kemiska och mekaniska studier inträdde han i faderns yrke men öfvergaf det snart för att egna sig åt musik och upptogs 1844 i Paris-konservatoriet, som han lemnade 1849 för att sysselsätta sig med komposition och undervisning i sång. Hans första kompositioner voro sånger. 1853 gjorde han lycka med en enakts. opera »L'organiste dans l'embarras» och fick äfven några andra operor uppförda, han gjorde sig förnämligast ett namn såsom kör- och orkesterkomponist, genom de stora verken för soli, kör och orkester »Les poëmes de la mer» och »L'Inde»; vidare skref han en »Symphonie de la fôret», ett oratorium, en messa, flera sånger etc. Sedan 1876 var han efter Fel. David bibliotekarie vid Paris-konservatoriet. Som musikhistoriker har han utgifvit flera folkvisesamlingar, en af akademien belönt »Instrumentens och instrumentalmusikens historia» och en bibliografisk katalog öfver konservatoriets värdefulla bibliotek. Weckerlin var sedan 1860 ledamot af Musikal. akademien i Stockholm.

Obs.! Värdefull musik!

För piano, två händer.

SCHERZO

af **Emil Sjögren**

tillegnadt fru *Valfrid Boxson Lind.*

Pris 1 kr.

SVENSK MUSIKTIDNINGS EXPEDITION, Kammakaregatan 6.

MENDELSSOHN-ALBUM

för piano, innehållande:
Klavierstück, Scherzo, Gondellied med *Felix Mendelssohn-Bartholdys* porträtt. Pr. Kr. 1: 25.

I musikhandeln och på Svensk Musiktidnings Expedition.

Å **Expeditionen** och i **musikhandeln** finnes att tillgå

Schumann-Album

med porträtt af
Robert Schumann.
Pris kr. 1: 25.

Pianostycken: *Inträde i skogen — Jägaren på lur — Fughetta — Småstycke — Fantasi-Dans* samt sång *Folkvisa* med svensk och tysk text.

Albumbla d.

5 Melodiska tonstycken

af

Adrian Dahl.

(Romans. Humoresk. Perpetuum mobile. Aftonstämning. Marche triomphale) — *Prisbelönt musikbilaga* — finnes till salu à 1 kr. å **Svensk Musiktidnings Expedition.**

OBS.! Billig och verksam annonsering om Musikalier, Musikinstrument i Svensk Musiktidning.

Tonminnen.

Melodiska Pianostycken.

Jubelpolonäs, Canzonetta, Gamla tider, Valse mignonne, God natt! af *Frans J. Huss.* Pris 1 kr.

Säljes och rekvireras hos *Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6.*

Å Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6, finnes till salu

MELODISKA MINNESBLAD

4 Pianostycken — *Barcarole, Mazurka, Canzonetta, Nenia* — af Frans J. Huss. Pris 1 kr.

För Porträttsamlare

Fina Sköntrycks-exemplar af Svensk Musiktidning, flera årgångar, säljas billigt å tidningens expedition.

OBS.! Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris endast kontant å expeditionen.

J. LUDV. OHLSON
STOCKHOLM.
Hamngatan 18 B.

Flyglar, Pianinos och **Orgelharmonier** af de bästa *svenska* och *utländska fabriker* i **största** lager till **billigaste** priser under fullkomligt ansvar för instrumentets bestånd.

Obs.! **Hufvuddepôt** för **Blüthners** och **Rönischs** världsberömda Flyglar och Pianinos.

Ludvig van Beethoven,

vackert porträtt å kartong, finnes i bok- och musikhandeln å **50 öre.**

Svensk Musiktidnings Expedition.

Kungl. Musikaliska Akademien.

Jenny Linds stipendium

å 3,000 kronor, hvilket stipendium afser att bereda svensk född, ogift musikidkare, ej under tjugu och ej öfver trettio år, tillfälle till utrikes studieresa under ett års tid, förklaras härmed ledigt.

Ansökningar, innehållande resplan samt åtföljda af frejdebevis och intyg om förmåga att hjälpligen förstå och uttrycka sig på språket i det land, där sökande afser att hufvudsakligen vistas, jämte de handlingar, hvarmed sökande önskar styrka sin kompetens, emottagas af Kungl. Musikaliska Akademiens sekreterare, hvilken meddelar vidare upplysningar.

Ansökningstiden utgår den 14 november 1910, klockan 12 middagen.

Stockholm den 29 september 1910.

KARL SILVERSTOLPE.

Karl Valentin.

Pianomagasin

Största lager af bästa **svenska** och **utländska** fabrikat.

OBS.! **Hufvuddepot** för **Kgl. Hofleverantörerna** ***Malmsjö*** o. ***Billberg, Uebel & Lechleiter, Schiedmayer*** samt Orglar från **Skandinaviska Orgelfabriken.**

Begagnade instrument tagas i utbyte.

Bekväma betalningsvillkor.

☛ Stort lager af prima uthyrningsinstrumenter.

Gust. Pettersson & C:os A.-B.
Malmskilnadsg. 13, Stockholm.
Föreståndare
Dir. Albert Lindström.
Etablerad 1870.
R. T. 67 32. A. T. 78 31.

På **Wilh Hansens Musikforlag — Nordisk Musikforlag - Köpenhamn:**

Carl Cernys
Studieværker
udvalgte og bearbejdede af *Heinrich Germer* - Bd. I—IV à 2 kr.
☛ *Tryckt i 400,000 explr.* ☚

Ludvig Schytte
Melodiske Special-Etuder
op. 75. H. 1—10 à kr. 1:25; 1 Brudte Akkorder; 2 Triller og Tremolo; 3 Oktaver; 4 Med skiftende hænder; 5 Rytmiske og polyrytmiske Etuder; 6 Legato og Staccato; 7 Etudes for venstre Haand; 8 Terzer og Sekster; 9 Akkordgreb; 10 Pedal-Etuder.

Mathilde Marchesi
Sangskole
(dansk og fransk tekst)
3 dele à 2 kr. 50 öre. — Kplt 6 kr.
Tryckt i 4,000 explr.

Ny praktudgave af
Mozarts Sonater
ved dr. *Hans Bischoff.* Pr. 3 kr.

J. G. Malmsjö
PIANINON
FLYGLAR
Göteborg.

PIANOLEKTIONER

efter bästa metod, ledande till god teknisk och verkligt musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfven ske skriftligen. Mottagning kl. 9—10 f. m. och 3—4 e. m. Tel. Brunkeberg 14 97.

Kammakaregatan 6, I tr. öfv. gården.
Frans J. Huss.

Svensk Musiktidning.

Nordiskt Musikblad. — 30:de årg., — för hvarje musikaliskt hem — *utgifves 1910 efter samma plan som förut, innehållande* ***populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter*** *med* ***biografier*** *etc. Tidningen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). Pris* ***5 kronor*** *pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å* ***Expeditionen, Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården,*** *i* ***bok- och musikhandeln,*** *å posten och tidningskontor. I* ***landsorten*** *bäst å* ***posten.***

OBS.! Biografier och porträtt i N:o 1: Signe Rappe (som Margareta i Faust) — Carl Aug. Söderman — Harald Torsslow; i N:o 2: Juan Manén — Brüssel-stråkkvartetten; i N:o 3: Wassili Safonoff — Armas Järnefelt; i N:o 4: Lady Wilma Neruda-Hallé — Frédéric Chopin; i N:o 5: Franz Neruda; i N:o 6: Ludvig Norman — Ignaz Friedman; i N:o 7: Franz von Vecsey — Carl Reinecke; i N:o 8: Wilh. Peterson-Berger — Leo Blech; i N:o 9: Giovanni Sgambati; i N:o 10: August Söderman; i N:o 11: Yvonne de Tréville — Pauline Viardot-Garcia. i N:o 12: Robert Schumann — Otto Nicolai; i N:o 13: Hans von Stedingk — Ludwig Hess: i N:o 12: Gottfried Galston — Kathleen Parlow.

- Innehåll -

Gottfried Galston (med porträtt). — Kathleen Parlow (med porträtt). — Musikens ursprung. — Nuvarande operahusets första decennium. — Postskriptum till Anteros' musikbref i förra numret. — Musikpressen. — Litteratur. — Charles Gounods. »Läkaren mot sin vilja». — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten. — Från andra land. — Dödsfall. — Annonser.

Tryckeriaktiebolaget Skandia, Stockholm 1910.